

שנה תשע עשרה - עלון מס' 940

@ בשבת וביום ראשון ר"ח טבת.
@ לא אומרים "צדקתך".
@ מוסיפים בהפטרה פסוק ראשון ופסוק אחרון
"השמים כסאיי" ומ"מחר חודש".

בס"ד ל' כסלו ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "דוני ושפח"
(זכריה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת מקץ

פרפראות לחנוכה

בשבת מוציאים 3 ספרי תורה
ביום ראשון מוציאים 2 ספרי תורה

מעייני הפרשה:

- ← יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
- ← יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
- ← לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
- ← ושרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
- ← יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
- ← האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
- ← יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
- ← הבחינה והניסיון בגניע.

יהי מקץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה וְזֶלְמָה וְהָיָה עֹמֵד עַל הַיָּאָר:
פרשת מקץ לעולם יוצאת בשבת חנוכה. ורמזים מהפסוק ויהי = 1 - ובכסלו - הַי - גימטריא כה'.
(בכה' בכסלו חוגגים חנוכה)
מקץ = מכסלו קמו צריו.
שנתיים = שמאל נר תדליק, זמין מזוזה.
ימים = ימנע מבכיה ימנע מהספד.
(שדברים אלה ואבלות אסורים בחנוכה)
ופרעה = ופירשו רבותינו עליהם השלום.
הלם = ח' לילות מדליקין.
והנה עומד = וצאת הכוכבים נדליק הנרות עד מניעת דרכים. (עד שתכלה רגל מן השוק).
על היאר = עד ליל השמיני ישרפו אור רובם.

"זאת חנוכה"

ביום האחרון של חנוכה, הנקרא בשם "זאת חנוכה" - מסתיימים שמונת ימי החנוכה, ולכך כמה השלכות הלכתיות: לגבי השמן והפתילות שנותרו בחנוכה יש בהם קדושה - אסור בהנאה, ואין להשתמש בו לשום צורך שהוא, אלא לשורפו במדורה.
מנהג ישראל קדושים, לשמור את השמן והפתילות ולהצניעם עד ערב פסח ולשורפם עם ביעור החמץ.

כתב בשערי תשובה שביום ששי צריך להתפלל מנחה לפני הדלקת נר חנוכה, בגלל שתפלת מנחה היא כנגד קרבן תמיד של בין הערבים, ואחר הקרבת התמיד היתה הדלקת המנורה, ונר חנוכה זה זכר להדלקת המנורה, וזה מרומז בר"ת "מנחה" מ-מנחה נ"ח-נר חנוכה ה-הדלקת נר שבת.

פינת הניבים והפתגמים

תוכו אכל וקלפתו זרק = נצל את הטוב שבדבר וזרק את הרע שבו.

דוגמה: פֶּאֶשֶׁר מְעִינִים בְּפִרְסוּמִים מְגַמְתִּים, צְרִיד לְהַבְחִין בֵּין עֶקֶר לְטֶפֶל, לְאָכּוֹל אֶת הַתּוֹךְ וּלְזָרוֹק אֶת הַקֶּלֶפָּה.

מקור: רבי מאיר, רמון מצא, תוכו אכל וקלפתו זרק [חגיגה טו].

אל תקרי אברך אלא א-ברך. לשון ברכה. ומי הוא שבירך? א' - אלופו של עולם, היינו הקב"ה, הוא בירך את יוסף. וזהו בדיוק מה שאמר לו פרעה ליוסף: "רוח אלהים בו" (מא', לח') וכן אמר "אֲחֵרֵי הוֹדֵעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת-כָּל-זֹאת" (מא', לט'), ואף בשם שנתן לו פרעה ליוסף ביטא רעיון זה.

ובמיהר האכזקים לעשותיו... (מא', לב')

מה משמעות תיבת וממקרה? שהרי החלום מדבר על שבע שנים של רעב, ועוד שבע שנים של שבע, היינו ארבע עשר שנים. וכי מה משנה אם יתחילו שנות הרעב עתה או בעוד שבע או בעוד חודש...? ודע, כי ממחר הקב"ה באהבתו את העם כי רבה, להעניק תורה לעם ישראל. והתורה ניתנת רק עם סיום גלות מצרים. לפיכך ממחר רחמנא לחלל את גזירת הגלות, על מנת לסיימה ולתת תורתו הקדושה לעם ישראל.

וירא יעקב כי יש שובר במצרים

אומר רש"י שיעקב הרגיש שיוסף חי, "שבר" ר"ת שם בן בחל.

"וירייהו מן הבור ויגלה"

"ויגלה" מתרגם האונקלוס "וספר". מדוע בכל מקום בתורה שהוזכר גילוח תרגם האונקלוס וגלח ולא וספר? ואומרים בשם הגאון מרוגאצ'וב שכתוב על יוסף "ולקדקד נזיר אחיו" אם כן נמצא שיוסף היה נזיר עולם, ואצל נזיר עולם מבואר בבגמי שאסור לו לגלח רק להקיל בתער, לכן תרגם וספר ולא וגלח.

הסידור מכתוב מדרש עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה ליציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "**בחודש העשירי הוא חודש טבת**".

רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והובא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה שמות לשם החודש:

טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל.

"**טבת גדלה בו הדסה**". הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר' פנחס).

טובה אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים).

סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור, ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: כל-טוב.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

בחינוך ילדים מתקשים אנו לעתים למצוא את שביל הזהב. מחד רוצים לחנך את ילדינו למידת הענוה וצניעות, שהיא יסוד למידות הטובות כולן. אך מאידך קיים צורך להעניק להם הערכה וביטחון שיקנו להם יכולת עתידית להתקדם ולהתפתח באופן עצמאי. אומרים בשם הרבי ר' בונם מפרשיסחא "שיבכיס אחד" יש להחזיק את הפסוק "ואנוכי עפר ואפר..." ואילו בכיס האחר יחזיק את דברי חז"ל בשבילי נברא העולם..." איך מחנכים לאיזון הנכון ביניהם? היסוד הוא החשיב בכל מעשינו את המאמץ והעמל, ולא את ההישגיות והתוצאות. ילד שרוני שגדל על 'מבחן התוצאה' בלבד, יפתח אמנם הערכה עצמית, אך לצידה יהיה גם גאווה ויהיה, כי דרכו להצלחה קלה ומהירה. בנוסף לגאווה נראה רגזן ואף פגיע ורגיש. וכן גם לגבי הילד החלש, אם מורגל שהמטרה היא התוצאה, והרי הוא אינו משיגה, חש תסכול תמידי ועשוי לפתח רגשי נחיתות ויפסיד את ביטחונו העצמי.

כל הישועות והברכות
 כתיב: **זבדו מנבי"ת**
 שתרמה לעבודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה ותתברך ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה היא ובני ביתה שלמים טובות ותורה נחת מיוצאי חלציה ולחבדיל לעיני חנה בת יצחק ז"ל

פרכות ואיחולים
 לניר ואסנה משיכס בהגיע הבן **אביהו-אברהם** נ"י **למשניות** הי"ד שיצלח בלימודיו ויעלה במעלות התורה והיראה ובכל דרכיו ומעשיו יתברך בכל מילי דמיטב.

פרכות ואיחולים
 לכהנאל וצילי יוסף בהגיע הבן הוש"ק נ"י **למשניות** הי"ר שיצלח בלימודיו ויעלה במעלות התורה והיראה ובכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל מילי דמיטב. **וברכה לציפורי וישראל** אקוע ולזכריה ויונה יוסף

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "**בית הללם**"

ד"ר יוסף אהרן קול **הנהיג** **מזל טוב ואיחולים לבניים** **יצחק ויעל לר"ח הי"ו** **באיר ואיילת חסיד הי"ו** לנישואי **עמית** עם **מירית** הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו המשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכות ואיחולים
 לראובן ונאי אגדי על הסינר והעזרה שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם וזיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם

פרכות ואיחולים
 לכהנאל יום טוב בן רחל הי"ו שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו ויתברך ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה

רפואה שלמה
 לשישנה-רו"ח בת מרים לסיג"ל בת שושנה-רו"ח **לארזל** בת שושנה-רו"ח הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריהן והנפש גידיהן רפואת וטובה ורפואת הגוף ותוכנה שלמים רבות טובות ונעימות

לעיני הצנועה והענוה **טרה-שרה אנדי** בת גוהר ז"ל יהי רצון שתמלץ טוב בעד ראובן ורעייתו וכל משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **אברהם באנאי** בן יוסף ז"ל ו' טבת פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **אהרון מלכה** בן מסעודה ז"ל ד' טבת פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

פרכות ואיחולים
 לכהנאל וצילי יוסף בהגיע הבן הוש"ק נ"י **למשניות** הי"ו שיצלח בלימודיו ויעלה במעלות התורה והיראה ובכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם שלמים טובות ונעימות וירון נחת מכל יוצאי חלציהם

שבת שלום ומבדר

<p>רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:</p> <p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו יהונתן אריאל בן שרה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה בן סרוור הי"ו אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת</p>		<p>משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל יעקב באבאי בן רחל ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל</p>	<p>מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>
---	--	--	---

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה בערב שבת ובמוצאי שבת

א. ראש חודש טבת שחל בשבת, מוציאים שלשה ספרי תורה.

סדר הקריאה הוא כדלקמן:

= קוראים בספר הראשון **שה בפרשת השבוע**.
= והשביעי משלים בספר שני, של **ראש חודש**. (ספר במדבר, פרשת פנחס פרק כח "וביום השבת...")

= המפטיר קורא בספר תורה השלישי **בפרשת הנשיאים השייכת לחנוכה**. (ספר במדבר פרשת נשא פרק ז')

המשלים בספר השני אומר חצי קדיש, וכן המפטיר אומר חצי קדיש, ואם עלו שבעה עולים או יותר בספר הראשון, יאמרו שלשה קדישים, קדיש לכל ספר תורה, מאחר ונשלמה חובת היום בספר הראשון.

ב. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

ג. כשחל יום ראשון של חנוכה בשבת, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שבעה עולים (לכל הפחות) בפרשת השבוע, והמפטיר קורא מברכת כהנים עד ביום השני, ומפטיר "רני ושמחי בת ציון", ובשבת שניה המפטיר קורא מביום השמיני עד כן עשה את המנוחה, ומפטיר בנרות דשלמה, ולעולם אין מזכירים חנוכה בברכת ההפטרה.

ד. פשט המנהג להדליק נר חנוכה במוצאי שבת בבית הכנסת, **קודם שהשליח צבור מבדיל על הכוס**, אבל המבדיל בביתו, להוציא את בני ביתו ידי חובתו יש לו **להקדים הבדלה לפני הדלקת נר חנוכה**.

ה. הנוהגים בכל מוצאי שבת שלא לעשות מלאכה עד שיעור עשה וחומש, כשיטת רבינו תם, ומרן השלחן ערוך, גם במוצאי שבת חנוכה לא ישנו מנהגם, בדבר הדלקת נרות חנוכה, שאין זו סתם חומרא בעלמא, אלא חובה קדושה לכל יראי ה' וחושבי שמו, בהיות שהרבה מאוד מרבנותינו הראשונים סוברים להלכה כדעת רבינו תם בזה, וכן הרבה מגדולה האחרונים, והמחמיר בזה ישא ברכה מאת ה'.

ו. אין מברכים בהבדלה "בורא מאורי האש" על נר חנוכה, שאין מברכין על הנר עד שיאותרו לאורו, ובשמן הזה שמדליקים בפנים, ואין לו נר אחר, יש אומרים שאפשר להקל לברך בורא מאורי האש על נר חנוכה, בשעת הדחק.

ז. לרוב, בחנוכה אנו קוראים בפרשת - "מקץ". בסוף פרשת "מקץ" נכתבו מספר התיבות (המילים) בפרשה 2025. המילה **נר** בגימטריא 250 כפול שמונת ימי חנוכה נקבל 2000 נוסף את היום שבו נחוג את חג החנוכה כה' (25) בכסלו נקבל יחד 2025, (כמנין התיבות בפרשה).

ח. לפעמים קורה שבשעה שרוכשים שמן זית עבור הדלקת נרות החנוכה, אומרים לחנוני שהוא מעוניין בשמן זית לחנוכה, ואף חוזר ומדגיש את זה שוב ושוב. ושואלים, האם השמן נחשב הוקצה למצוותו כמו שמן שדולק בכוסיות החנוכה ואסור בהנאה כיון שפירש שהוא להדלקת הנרות? דעתנו היא שאין לאסור את אותו השמן, משום שאנן סהדי שלמרות שפירש ואמר שקונה את השמן לכבוד נרות החנוכה, אין כוונתו להקצות גם את מה שיישאר אחרי החג, אלא כוונתו לשמן שצריך להדלקת הנרות. ולכן השמן שנותר בבקבוק לאחר חנוכה מותר להדליק בו גם לשבתות. כל הפתילות של ימי החנוכה, ישמור וישרוף יחד עם החמץ בערב פסח.

יהי רצון שבזכות הדלקת נרות החנוכה נזכה בקרוב להדליק נרות בחצרות קדשך - בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימנו, אמן כן יהי רצון.

מבל מלמד" השכלתי

פרעה נותן ליוסף 11 מינווי כבוד:

- א. אתה תהיה על ביתי. ב. ועל פיד ישק כל עמי,
- ג. ונתן אותו על כל ארץ מצרים, ד. טבעת,
- ה. בגדי שש, ו. רביד הזהב, ז. מרכבת המשנה,
- ח. קריאת אברך (אב בחכמה רך בשנים),
- ט. ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו (למלחמה), י. שם-צפנת פענח, יא. אשה-אסנת.

"ועתה ירא פרעה איש נבון והכם"

שואלים המפרשים למה יעץ יוסף לפרעה, הלא פרעה בקש ממנו רק פתרון ולא עצות לדבר? ומתמצים שהרי בפסח נידונים על התבואה ואיך יתכן חלום על התבואה בראש השנה, ולכן אמר לו יוסף שמכיון שחלם בראש השנה על התבואה, כנראה שאיזה אדם צריך לעלות לגדולה בגלל זה שבראש השנה דנים את האדם מי ישפל ומי ירום, וזה שאמר יוסף "ועתה" למה חלמת דוקא עתה בראש השנה, להראות שצריך למנות איש מוכשר לכך. וזה גם מרומז ב"וייקץ פרעה", שפרעה ראה בחלום את עצמו שהוא הקיץ, וזה שאמר לו יוסף מה שחלמת שהקצת בחלום זה סימן שאתה צריך להיות דואג ועירני למנות איזה אדם על מצרים, ולכן העצה שייכת לחלום.

רמזים לחנוכה

- באותיות השם "**חשמונאים**" מרומזים הגזרות של היוונים ושמות המנצחים היהודים.
- האות **ח** - חודש. בטול החודש (ראש החודש) וכתוצאה מכך ימי החגים.
- האות **ש** - שבת. בטול השבת.
- האות **מ** - מילה. בטול המילה.
- האות **נ** - רומזת על פרשת "וישב" שנקרא השנה חג החנוכה.
- האות **ג** - המסמל את הניצחון ואת הדלקת הנרות בחצרות בית המקדש.
- האות **א** - מרמזת על אלעזר בנו של מתיתיהו החשמונאי.
- האות **י** - מרמזת על יהודה המכבי בנו של מתיתיהו החשמונאי.
- האות **מ** - מרמזת על מתיתיהו החשמונאי.

רמז בגימטריא באין לכם חלק באלקי ישראל:

א-ל-ה-י ישראל בגימטריא 587 **חלק** בגימטריא 138 כאשר נפחית מ-587 סך 138 נקבל "חלק" ב"אלקי ישראל" ס"ה 449.

וכך הוא הרמז במה שרצו לבטל להשכיחם תורתך, הם 101, ראשי תיבות של שבת חודש מילה **ש**יבת, = 300, **ח**יודש, = 8, **מ**ילה, = 40, סך הכל 449, מבואר ברמז כי אם תוציא חל"ק ששועה 138 מאלקי ישראל, נמצא 449 שהם גימטריא של 101 שיבת חודש מילה. וזה מה שרצו היוונים לבטל ולומר, אין לכם **חלק**, באלוקי ישראל.

החנוכה עוד תאיר

נפתלי אחי נולד בנר שמיני של חנוכה, בדיוק שנה ושבעה אחרי, אני נולדתי בליל חנוכה הראשון לאחר 6 בנות. הורי תלו בי הרבה תקוות, שאהיה תלמיד חכם ואגרום להם נחת רוח. אולם מהר מאוד הם נוכחו לגלות שאני רחוק מלמלא את ציפיותיהם, מתקשה קצת רחוק מלהיות מבריק ולא חכם ומוכשר במיוחד, בעצם לא מיוחד בכלום. ומנגד היה אחי נפתלי שנולד ביום בו הדליקו 8 נרות וכך נראה גם מזלו, אבוקות מאירות זרחו לפניו ואור מיוחד נגה בכל מקום אליו היה מגיע. עוד בהיותו קטן שיבחו אותו המלמדים: "נפתלי יודע ראשון את האותיות, נפתלי מבין ראשון את המשניות, הגמרא והתוספות. לנפתלי יש קושיות של תלמיד חכם שגורמת למלמד, למנהל ולמפקח לצאת מכליהם". בתחילה הינו צועדים יחדיו לתלמוד תורה ומשחקים אחה"צ אך לאט לאט השתנו הדברים ומול דמותו הזוהרת של אחי הפכה דמותי האפרורית לשחורה ממש (כך הרגשתי). הורי השתדלו לטפח בי כל חלקה טובה ולא הבליטו את הצטיינותו של אחי. גדלנו כשאני משתדל בלי הצלחה יתרה להתמקד במעלותי ולהפסיק לפזול לכווננו של אחי, אך בלב הרגשתי אש קטנה של קנאה שגרמה לי לא לחבבו. בראש חודש חשוון הכריזו בתלמוד תורה על מבחן פומבי שיערך לכחות ו'-ח', אני הייתי בכיתה ח' ונפתלי בכיתה ז'. האוירה היתה רצינית ונרגשת ומתח אפף את כל התלמידים. שבוע לאחר המבחן נמסרו התוצאות, 70% מהתלמידים נפסלו וביניהם גם אני. הייתי מריר וכואב כיון שלמדתי היטב וייחלתי בליבי שהפעם אצלח. אחי נפתלי עלה לשלב הבא. קינאתי באחי גברה, הצלחתי להסתירה ולא שיתפתי אף אחד בתחושותי, נתתי לכולם להבין שאני גאה בנפתלי ואף אמרתי: "מה זה משנה מי מצליח? שינוי אחים מאותה משפחה". אבא הביט בי בפליאה ולא אמר דבר. נפתלי היה הנסיך הבלתי מוכתר של המשפחה, לאחר שבוע הגיעו תוצאות המבחן השני. נפתלי ועוד שני ילדים עלו לשלב הגמר שתוכנן בנר שמיני של חנוכה, יום הולדתו ה-11 של נפתלי. במשך כל חנוכה היה נפתלי נושא השיחה, היינו שני בני יחידים במשפחה בת 9 ילדים שהאחד הוא "אפס מאופס" והשני - גאון הדור הבא - כך הרגשתי. בכל ערב מערבי חנוכה עמד אבא נרגש ומאושר ליד הנרות וסיפר לכולם לפני ההדלקה איזה מעמד חשוב אמור להיות המבחן הפומבי וכמה רבנים יגיעו ואיזו נחת יש לו... כשהוא מבט בנפתלי במבט מלא אושר, מבט שלא יכולתי לשאת ושיסע את ליבי לגורים. לפני שהייתי נרדם הייתי רואה בדמיוני את נפתלי זוכה במקום הראשון וחבריו מרימים אותו על הכתפיים ושרים לו שירי תהילה... טעם מריר נלווה למחשבות אלו... ולא יכולתי בעיניי. בליל שמיני של חנוכה חזר אבא הביתה בעיניים קורנות. כל המשפחה עמדה לצאת לטקס המבחן הפומבי, נפתלי היה חיוור מעט אך מלא נחישות ובטחון. "אינך צריך לחשוש, אין בכל הת"ת שלכם ילד אחד מוצלח כמותך" - קבעה אחותי הגדולה. "כשנחזור נחגוג את יום ההולדת שלך" - אמרה אמא והביטה בנפתלי בגאווה ובאושר. הפרס שהובטח לזוכה בבחינה היה חנוכה מכסף. "בשנה

הבאה ידליק נפתלי אחי את נרותיו בחנוכה מכסף. מרוב כעס ומרירות הזזתי "בלי כוונה" את החנוכה. והנורא מכל קרה - החנוכה נפלה על רגלו של נפתלי וכף רגלו החלה בוערת כמדורה. נפתלי צרח ואבא רץ איתו לאמבטיה. הזמנו אמבולנס והורי סעו עימו לבית החולים. והלילה שיכל להיות היפה ביותר חלף עלינו כיום תשעה באב. הרגשתי שאני עומד להשתגע. אמרתי לאחיותי שאיני מרגיש טוב וחיבב לצאת מהבית - נסעתי לכותל והתפללתי לה' שאם צריך לקרות משהו לנפתלי שזה יקרה לי, בכיתי כ"כ עד שמישהו הגיש לי כוס מים ושאל אם אני צריך עזרה. כשחזרתי הביתה סיפרו לי אחיותי שכף רגלו של נפתלי נכוונה בצורה חמורה והוא אושפז. לאחר 3 שבועות השתחרר נפתלי הביתה, תקופה קשה עמדה לפניו, הוא היה חייב ללכת לתרגילי פיזיותרפיה ארוכים ומתישים. מאז הכויה הפכתי לילד שקט מאוד. באחד הימים ביקש ממני אבא שאצא איתו לטיול: "אהרון, אנחנו מרגישים שמישהו לוחץ ומכביד עליך ואני מאוד מבקש שתספר לי מהו הדבר הזה". ברגע הראשון הססתי אולם לאחר מכן הרגשתי שאני חייב לפרוק את המועקה שבתוכי ולא משנה לי איך יגיב אבא. וכך סיפרתי לו על הקנאה שלי והקושי שלי להתחרות באח גאון על המבחן הפומבי, על ליל חנוכה, ואבא רק הקשיב ושתק. כשסיימתי התחלתי לבכות. אבא לא אמר דבר רק הניח את ידו על כתפי והניח לי לפרוק את המועקה שבתוכי. אבא אמר לי שהוא מבין שעברתי תקופה קשה, הוא צריך לחשוב על הדברים ומבקש רשות לספר לאמא. למחר שוחחו עימי הורי ואמרו כי הם מבינים את הכאב שלי ואבא הוסיף ואמר כי הרוגע יבוא לליבי רק אחרי שאתקן את מה שעשיתי ואעזור במה שקלקלתי. "מה שאתה יכול לעשות זה לעזור לנפתלי היכן שקשה לו, הוא לא רוצה ללכת לפיזיותרפיה, תרגל עימו כמה שתוכל..."

ימי הפכו לעמוסים במיוחד, נפתלי לא הבין מדוע אני שהתרחקתי ממנו נצמד אליו פתאום, שנה חלפה, נפתלי עדיין צולע ונראה שאת הצליעה הוא יסחב כל חייו, השנים חלפו. נפתלי לא חזר לעצמו, הוא אמנם נשאר תלמיד חרוץ אבל בנוסף לצליעתו הפך לשקט וקצת מופנם. התחתנתי בגיל 20 אולם שמחתי לא היתה שלמה, רציתי לראות גם את נפתלי נשוי והייתי מוכן לעשות הכל. אשתי התפעלה שאני דואג כ"כ לאחי כשהיא אינה יודעת מסיפור הישן. היא סייעה לי והציעה נערה נפלאה שכל חסרונה שלהוריה אין כסף לתת. בערב עליתי להורי וסיפרתי להם על הרעיון: "אהרון, זה לא פשוט, איך נוכל לחתן את נפתלי שכל ההוצאות יפלו עלינו. אל תשכח שכבר חיתנתי 7 ילדים ואני שקוע בחובות עד למעלה מהצוואר" אמר לי אבא. הצעתי לאבא שאני אכסה את החלק של הורי הכלה, בתחילה לא רצו הורי לשמוע אבל כעבור חודש לאחר שכנועים רבים הם השתכנעו ולאחר פחות משבוע הפך נפתלי אחי לחתן מאושר. בערב חנוכה, כמה ימים לפני החתונה קניתי לנפתלי חנוכה יקרה במיוחד כשעלתה בי המחשבה על החנוכה האחרת שיכל לקבל לפני למעלה מעשור, חנוכה שעיוררה את ראייתי וטישטשה את שיקול דעתי. ומיד בוקר אני מוסיף לתפילתי תחינה משליל על האח שכולם ניבאו לו גדולות ונצורות... "ה' בבקשה תעזור שהחנוכה שכה עמלתי לכבות את אורה - עוד תאיר".